

במדינה

(המשך מעמוד 35)
 אותן יתירה מזו, ד"ר הומינר נעצר על הפרת סדר במקום ציבורי, אחרי שנשא פלקאטים עם דוגמות-פיח שנלקחו ממקום מגוריו.
 בימים אלה, אחרי הפירסום בעיתון ו-הדיון במליאת הכנסת, החליט ראש העיר הדר"ר ישראל פלד לעשות את שהיה צריך לעשות כבר לפני זמן רב: להוציא צור סגירה מינהלי נגד המיפעל — להציל את שעדיין ניתן להצילו.

דרכי חיים

האסופת

הפגישה המזורזה של הישראלי וילד קאהיר עם היורה שאימצה משפחתו
 ויקטור נחמיאס, הכתב לענייני רוחה ומצוקה חברתית של הטלוויזיה הישראלית, הוא יליד קאהיר. אין פלא שכאשר הגיע לעיר הולדתו יחד עם משלחת עתונאי ישראל שיצאה לסקר את ועידת-קאהיר, מיהר לבקר בנופי נעוריו.
 קרובי משפחה לא נותרו לנחמיאס ב-

שרדן ויקטור נחמיאס פגישה במועדון-הילילה

קאהיר, אבל הוא חיפש אחר דמות אחת שהיתה קרובה לליבו. משפחתו של נחמיאס התגוררה ברובע בו התגוררו יהודים וערבים בשכונת. ברובע זה נולדו ילדים רבים מחוץ למסגרת הנישואין והמשפחות השכנות נהגו לאמצם. כינו אותם בשם „האסופים“.
 גם משפחתו של נחמיאס אימצה בשעתו אסופית מוסלמית. כשעזבה המשפחה את מצרים הותירה אחריה את האסופית, שהיתה עדיין נערה צעירה. בבואו למצרים השתוקק ויקטור נחמיאס לאתרה ולפגוש אותה.
קצין הבטחון ג'זה. אחרי מאמצים מרובים ושיחות עם שכני משפחתו לשעבר נודע לוויקטור כי האסופית של משפחתו היא כיום רקדנית-בטון מהמפורסמות בר מצרים. המופיעה באחד ממועדוני-הילילה הגדולים של קאהיר.
 עוד באותו ערב יצא נחמיאס אל הי מועדון. כשהגיע לשם בלוויית קצין-בטחון מצרי לא הגיעה עדיין הרקדנית למקום. נחמיאס הציג את עצמו בפני מנהלי המועדון וסיפר להם על קירבתו לרקדנית. הוא ביקש מהם לא לגלות לה דבר, כיוון שהוא רוצה להכין לה הפתעה, ולהתגלות לעיניה תוך כדי ריקוד. הוא הפס מקום בסניף המועדון והמתין.
 אולם קצין-הבטחון שליווה אותו היה קצרי-רוח.

הוא יצא את המועדון, המתין שם לרקדנית המפורסמת. כאשר הגיעה לשער (המשך בעמוד 41)

בערב משותף עם אמנים ישראליים הוכיחה

הכוהנת הכושית כי היא הגדולה מכולן

נינה המרנינה

„וגעת לליבי“
 אמרה נינה סימון לשחקנית תיקי דיין, הנמצאת בכודשי הריונה האחרונים. תיקי שרה שיר בערבית, ואילו שלמה ארצי לא שעה לבקשת הנוכחים לשיר את ברוך ג'מילי, שר עבור נינה סימון את יצאנו אט כשאנו מתיק את עינינו מפניה המיוזמים של הזמרת.

באוזניה של נינה. תיקי דיין פצחה בשיר ערבי שאותו למדה בבית אבא. יוסי בנאי נזקק ליותר מכונית אחת כדי להיכנע ללחץ המסובים ולומר משירי ז'ורז' ברסאנס, עם כל הפרצופים המוכרי רים. כאשר סיים, חשה האורחת כי יש להחזיר למארחים באותה המטבע. היא התיישבה ליד הפסנתר ושרה את שירו של קורט וייל סוראבאיה ג'וני. הנוכחים עצרו את נשימתם.
 אחר-כך פרטה עלי פסנתר בשש ידיים עם הפסנתרן בני נגרין ועם דודו זר, השעה התארכה והלכה, אך נינה סימון הוסיפה להרטיט בשירתה. הזמר רות רבקה רו ומיכל נוי שרו שירים מתוך אל תקרא לי שחור, אך כשביקשה נינה לדעת מה שם השיר, הזהירה מיכל: „אל תגידו לה את המילה הזאת. יהיוהרו!“
 מה שמיכל לא ידעה הוא שנינה סימון לא זו בלבד שאינה בושה בעובדת היתרה שחורה — היא גאה על כך. היא נחשבת אחת הלהטמות הנודעות בעולם למען שוויון זכויות לכושים.

המדליקה
 הזמרת רבקה רו (באמצע), ארצה אחרי שהות ממושכת בארצות-הברית, היתה הרוח החיה והדליקה את הנוכחים לשיר. משמאלה: מיכל נוי.

שש ידיים
 על פסנתרן אחר ניגנו הפסנתרן בני נגרין, הזמרת נינה סימון והשחקן דודו זר, והדליקו את באי המסיבה במלון דן אכדיה.

ה חבורה שהסכה ליד השולחנות, באחד האולמות של מלון דן אכדיה, היתה אחוזה עצבנית בולטת. אנשיה חיכו במקום כבר שעה ארוכה, אך המלכה לא הגיעה. האמרגן נועם סמל לא היה מסוגל לשבת. הוא פסע בעצבנות מקיר אל קיר, כשהוא מנסה לנחש את סיבת האיחור. אך לשווא.

כבר בפגישתו הראשונה עם הזמרת נינה סימון הבחין סמל, כי התנהגותה נתונה לשינויים קיצוניים וכי היא משנה את דעתה מדי דקה בדקה. לכן היה מודאג מאד. איחורה של מלכת שירי-הנשמה הכרושת היה עלול לשבש את תוכנית ההופעה.

אל תקרא לי
 שחור, שרו הבמאי צדי צרפתי והזמרת מיכל נוי, כשמציצה מלמטה מזכירתו של נועם סמל, רונית. ואילו נינה סימון מוחאת כפיים, מנסה לזוזר על המילים העבריות. מצב-הרוח של נינה סימון בערב המסיבה היה מרום, אחרי שאיחורה למסיבה שעה ארוכה בגלל שהחליטה לחפוף את שערה.

אמני ישראל, שאינם מורגלים באירוח של מלכות, היו כנדהמים, וחלף זמן עד שהעזו לקום וללחץ את ידי הוד-מלכותה. נינה הודרכה עליידי נועם סמל: זהו שלמה ארצי, זמר. נעים מאד. וזהו יוסי בנאי, נעים מאד. וריבקה רו. ותיקי דיין. וטליה שפירא. נעים מאד. וזנה, דודו טופו, מוצי אביב, מיכל נוי ודודו זר, ירבים אחרים שנקלעו למקום בוכות ההצגה החדשה שמפיק בימים אלה האמרגן סמל, בהשתתפותם.
 כולם לחצו את ידיה של הזמרת-השחורה, כשהם נרגשים אך שומרים על אווירה קפואה של רישמיות. ואז נטלה לפתע הזמרת רבקה רו את ניהול העניינים לידיה. איש לא הבין למה ומדוע, אך חישמהרה ניצבה נינה סימון ליד הפסנתר. כשמסכיבה להקת זמרים ישראליים וכולם שרים עימה את השיר יש לי חיים מתוך המחזמר שיער.

בינתיים בילו האמנים הישראליים העצי בניים, שהתקבצו במלון, את זמנם בשתייה כיך המלך. הם גמעו ויסקי, קאמפארי ובלאדי-מרי שסופקו להם ביד רחבה. ואז שלח סמל את מזכירתו, רונית, לברר מדוע בוששת הפרימדונה של הזמר השחור. רונית הלכה, ולא חזרה. או שלח האמרגן את אחיו, עדי, לברר מדוע מאחרת הזמרת ולא נעלמה המזכירה. האח חזר ובשררה בסיו: השתיים האבודות נמצאו, אבל הן עסוקות: רונית עוררת לביתה את ראשה ולסדר את שערה.
 רק כעבור שעה ארוכה פג סוף-סוף המתח. תחילה נשמעה נקישה בבלת. ואז היא הופיעה בפתח האולם. הושלך הס דהכל קפאז על מקומם. רק העניינים נעו, כשהן סוקרות אותה מכר גלג ועד ראש: חצאית-קטיפה שחורה, חולצת-מימי לבנה ושיער שחור מתוח על הקרקפת.
 נינה סימון — המלכה בכבוד-היבצמה. היא שיריה מבטים מלכותיים לכל עבר, קדיבה את ידיה זו לזו וקזה קידה רויאלית כשהיא מנמנה את ראשה כנחש שתלחול.